

Kappelin Kaikuja

22. vuosikerta 4/2023

Pääkirjoitus

"Kansa, joka tänäänkin vaeltaa pimeydessä, on näkevä suuren valkeuden, sillä meille lapsi syntynyt on Betlehemissä, on annettu Poika ihmeellinen. Hän on Rauhan Ruhtinas. Hän on Herra, hän on Kuningas. Hän on maailman Valkeus. Hän on Toivo, hän on Pelastus."
Siionin Kannel 2, laulu 538:1

Täällä pohjolassa asuvina voimme hyvin samaistua Lasse Heikkilän sanoittaman ja säveltämän laulun tuntoihin. Elämme pimeintä ja synkintä vuodenaikaa ja lämpötilakaan ei ole kesälukemissa. Kuitenkin juuri tällaisena vuodenaikana saamme juhlia Vapahtajamme Jeesuksen syntymäjuhlaa. Hänen, joka toi ja joka tuo synkimpäänkin pimeyteen kirkkaan, lämpöisen ja lempeän valon. Saattaa tuntua ristiriitaiselta, mutta samalla niin lohdulliselta. Jeesus-valo loistaa synkimpäänkin pimeyteen eikä kukaan Häneen turvaava jää paitsioon tästä hyvydestä.

Matteuksen evankeliumissa meille vakuutetaan: *"Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan."* Matteus 7:8

Betlehemin seimeen syntynyt pieni Jeesus-lapsi on Jumalan ainokainen Poika, jonka tehtävänä oli tuoda pelastus langenneelle ihmiskunnalle. Siksikin joulu on valon juhla, Vapahtajamme syntymäpäivä. Meidän vuoksemme Jumala lähetti Jeesuksen tänne maailmaan.

Täällä maailmassa on Jeesukseen uskottu monenlaisia tehtäviä. Yksi tällainen on rinnalla kulkijan ja lohduttajan tehtävä. Aina ei tarvitse olla sanoja, vaan riittää lähimmäisen kuunteleminen. Sanoja maailmaan kyllä mahtuu, mutta kuuntelijoita ja rinnalla kulkijoita on vähemmän.

Tämä ei tarkoita, että tarvitsisi kantaa kaikkia kuormia. Mutta arkipäivän tilanteissa voi hetkeksi pysähtyä ja kuunnella toisen ihmisen iloja ja murheita. Samalla saamme vakuuttaa: Et ole yksin, sinua kannattavat Jumalan käsivarret. Sinulle on Jumala antanut tehtävän ja olipa se mikä tahansa, niin se on maailman paras tehtävä, joka on juuri sinulle uskottu! Et ole yhtään

Juhlavuosi

huonompi kuin joku toinenkaan, sillä olet Kuninkaan lapsi, Jumalan lapsi ja Jeesuksen oma. Myös tämä on joulun sanomaa.

Jouluna saamme juhlia Jeesuksen syntymistä maailmaan. Jumala lähetti ainoan Poikansa julistamaan Taivasten valtakunnan sanomaa. Tämän tehtävän suoritettuaan Hän joutui kärsimään koko maailman syntivelan vuoksi ristinkuoleman Golgatan keskimmäisellä ristillä. Ja minkä vuoksi? Siksi, että sinulla ja minulla olisi mahdollisuus päästä kerran Taivaan Kotiin. Meidän syntiemme vuoksi Jeesus kärsi rangaistuksen ja tällä perusteella on tie auki Taivaaseen. Uskotko sinä tämän? Kannattaa uskoa ja kannattaa turvautua Jeesukseen, koska Hän on ainoa tie Taivaan Kotiin.

Tästä on pohjimmiltaan joulussa kyse. Tätä sanomaa heijastelee myös se, että jouluna ihmismieli on herkimmillään, hyväntahtoinen ja lähimmäistään huomioiva.

Rakkauden ja hyväntahtoisuuden ajatukset peittävät katkeruuden ja koetut loukkaukset. Kunpa tällainen mieliala säilyisi vuoden jokaisena päivänä ja ajattelisimme asiat parhain päin ja unohtaisimme ilkeät ja loukkaavat sanat. Joulun sanoma kutsuu meitä tällaisen mielenlaadun omistajaksi.

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto." Luukas 2:14

Olemme saaneet viettää tänä vuonna SLEY ry:n 150-vuotisjuhlaa, joka huipentui Helsingissä vietettyyn juhlaviiikonloppuun 29.9.-1.10. Suuri ilonaihe oli Tempeliaukion kirkossa vietetty Riemumessu, joka kokosi yli 700 osallistujaa. Kirkko oli täynnä riemuitsevaa juhlakansaa.

Toinen merkkitapaus on se, että Helsingin Evankelinen kuoro täyttää tänä vuonna 140 vuotta. Pyhän Sydämen kappelilla vietettiin 29.10. kuoron juhlamessua. Upeasti kuoro lauloi sekä kirkkosalissa että täytekakkukahvien aikana pylvässalissa. Lämmin kiitos nykyisille ja entisille kuorolaisille ja sen johtajille uskollisesta palvelutehtävästään hoitamisesta. Musiikin lahja on rikastuttaa seurakuntaelämää.

Kiitän myös kaikkia uskollisia messuyhteisömme talkoolaisia alttiudestanne palvelulla mitä erilaisimmilla tavoilla ja erilaisten tehtävien kautta. Se on todella iso joukko, joka mahdollistaa jokasunnuntaiset jumalanpalvelukset ja viikko-toiminnan. Iso kiitos Jari-pastorillemme seurakuntamme kaitsesta, ja myös palkkiotoimisille työntekijöille kuuluu suuri kiitos. Kiitos Pyhän Sydämen kappelin taloudellisesta tukemisesta ja lahjastasi Sley:n tekemällä työllä! Kiitos Sinulle, joka osallistut toimintaan. Tässä porukassa on meidän jokaisen hyvä olla! Näyttää myös siltä, että joukkomme kasvaa mukavalla vauhdilla, joten otetaan jokainen uusi vieras lämmöllä vastaan. Taivaallinen Isämme siunatkoon toimintamme jatkossakin!

"Nyt kuoleman varjossa asuva kansa jo nähdä saa valkeuden. Kun lapsi on syntynyt, Poika on annettu. Rauhan saa ihminen. Immanuel, on Jumala kanssamme. Immanuel, kun Jeesus on luonamme."
Siionin Kannel 2, laulu 542:2

Iloa ja Jumalan rauhaa adventin- ja joulunaikaasi!

Jorma Tikkamäki
päätoimittaja

**Pankkiyhteystiedot
Pyhän Sydämen kappelin
toiminnan tukemiseksi:**

Jumalan valtakunnan työ tarvitsee paitsi rukousta myös taloudellista tukea.

Lahjan Pyhän Sydämen kappelille voit antaa näillä tavoilla:

*MobilePaylla numeroon 15 373

*Netissä osoitteessa www.taivaallinenlahja.fi/pyhan-sydamen-kappeli

*Sleyn tilille FI13 8000 1500 7791 95 (Danske Bank)

saaja: Sley

viite: 10078 89200 41311 40515 tai

viesti: Pyhän Sydämen kappeli

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen työhön kotimaassa ja ulkomailla.

Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön johtokunta päätti, että messuyhteisön pastori sopii noin viiden maallikon kanssa, että he toimivat kappelissa ehtoollisella avustajina, ja nämä henkilöt koulutetaan ja nimitetään tähän tehtävään.

Ehtoollisella avustaminen on tehtävä, jossa myös ne, jotka eivät ole pastoreita, voivat toimia. Joinakin sunnuntaina ehtoollisella avustajia ei ole ollut ihan helppo saada, ja tämän päätöksen myötä asia helpottuu.

Meille on syntynyt Vapahtaja

Suvi ja Ari Lukkarinen yhdessä 5-vuotiaan Mikaelin ja 1 1/2 -vuotiaan Amandan kanssa aikovat viettää joulua isovanhempien luona ja omassa kodissa Helsingissä. He sanovat joulun tulevan joka tapauksessa.

Suvin vanhemmat – mummi ja ukki – asuvat Salossa ja osan joulusta Lukkariset ovat siellä.

- Kun seurustelimme Arin kanssa, vietimme yhden joulun Arin kaksiossa Lahdessa. Mukana olivat vanhempani, kaksi sisarustani, toinen puolisonsa kanssa, sekä Ari ja minä. Sen joulun erityisesti muistan. Mahduimme hyvin pienehköön kotiin, Suvi kertoo.

Tämä joulukuukausi on ensimmäinen, jossa Arin äiti ole mukana. Hän kuoli viime kesänä.

- On tulossa erilainen joulukuukausi. Niin kauan kuin meillä on ollut Mikael, olemme olleet noin puolet joulukuusta äitini luona Juankoskella, Ari sanoo.

Joulukuukausi

Suvi ja Ari kertovat tavoista, joita heidän perheessään on joulukuukausi.

- Joulukuukausi alussa Mikael on leiponut pipareita yhdessä mummin, äitini, kanssa ja tämä on ollut heille molemmille tärkeä hetki. Myös perhekerhon joulukuukausi ennen joulukuusta ja joulukuukausi kotona kuten joulukuukausi ovat meille tärkeä tapa valmistautua joulukuusta, Suvi sanoo.

Suvin lapsuuden kodissa joulukuukausi noudatti hyvin tarkkaa kaavaa.

Arin lapsuudessa tavat olivat osittain toisenlaiset siitäkin syystä, että hänen kodissaan oli karjaa, jota hoidettiin myös joulukuusta.

- Joulukuukausi on syömmä joulukuusta ja myöhemmin tietysti joulukuuterian. Joulukuukirkkoon menemme, mutta emme ehkä aattona emmekä varhain joulukuukausi, joka on hankala ajankohta lapsille.

Joulukuukausi ei ole vielä lasten aikana käynyt Lukkarisilla, vaikkei tähän olekaan periaatteellista syytä. Lahjat on annettu muuten.

- Joulukuukausi kuuluu joulukuusta, ja aattona joulukuuevankeliumin lukeminen ja joulukuulaulut. Ja yhdessä olo ja ulkoilu. Lapsiperhe viettää joulukuusta pitkälti lasten ehdoilla – mitä he jaksavat ja mikä heistä on kivaa, Suvi ja Ari kertovat.

Kysyn, löytyykö heidän joulukuupöydästä jotakin erikoisempaa perinteisten joulukuuruokien lisäksi. Ja kyllä löytyy: joulukuunkukka. Se on hankittu muutaman vuoden ajan maatilalta, joka kasvattaa ankkokkia.

Entä jos ei jaksa?

Joulukuukausi ei aina ole, mitä usein ajatellaan, että joulukuusta pitäisi olla. Ei tunnu joulukuulta tai ei jaksa valmistella joulukuusta.

Meille on syntynyt Vapahtaja riippumatta siitä, tuntuuko tai jaksaako.

- Ei tarvitse tuntua eikä tarvitse jaksa. Joulun tulee ja joulun varsinainen asia on totta joka tapauksessa. Meille on syntynyt Vapahtaja riippumatta siitä, tuntuuko tai jaksaako, Ari ja Suvi sanovat.

Ari kertoo ajattelevansa usein ensimmäistä joulua. Yllättävä ja raskas matka Betlehemiin, ei tilaa majatalossa vaan täytyi mennä eläinten suojaan. Ja sinne joulun tuli.

- Ja onko mahdollista hankkia kaupasta valmista, jos ei itse jaksa tehdä? Ei joulun ole kiinni siitäkään, että pitää olla itse tehtyä kuten ennenkin. Tai voiko ostaa myyjäisistä, ja tukea tärkeää lähetystyötä, lähetystyössä itsekkin ollut Ari ehdottaa.

Kulutamme joulun jo ennen joulua?

Jo ennen joulua

Suvi ja Ari miettivät, kulutammeko joulun jo ennen joulua. Marraskuussa saatetaan syödä jouluruokia ja adventtiaikana osallistutetaan moniin joulujuhliin.

- Joulukuun alkupuolen voisimme keskittyä adventin Raamatun kohtiin ja niiden asioihin, Ari sanoo.

Näissä kohdissa puhutaan nöyrästä Pelastajasta, joka saapuu Jerusalemiin ja meidänkin luoksemme, hänen paluustaan kirkkaudessa ja Johannes Kastajasta.

- Monet lopettavat joulun viettämisen joulupäivään tai tapaninpäivään, ja ehkä juuri siitä syystä, että joulun on kulutettu loppuun jo ennen joulua, Suvi pohtii.

Joulun jatkuu loppiaiseen. Jumala tuli ihmiseksi ja Pelastajaksemme, ja tätä juhlimme muulloinkin ja erityisesti jouluna. Ja tätä kannattaa juhla loppiaiseen asti.

Jari Rankinen

Kappelin nimikkoläheteiltä

Tervehdys ystävät Pyhän Sydämen kappelissa.

Joulu tekee tuloaan myös maahanmuuttajatyössä Hampurissa. Pohjoissaksalaisen suurkaupungin sää on joulukuussa harmaan sateinen ja lumeton, ja koska saksalaiset säästävät katuvaloissa, täällä on todella pimeää, paljon pimeämpää kuin esimerkiksi Helsingissä. Joulu-tunnelmaa kuitenkin luovat saksalaiset joulumarkkinat, joita järjestetään eri puolilla kaupunkia. Kuumen, maustetun viinin ja lettujen ja muiden herkkujen lisäksi joulumarkkinoilta voi ostaa monenlaisia käsitöitä, vaikkapa joululahjaksi.

Jossain markkinoiden nurkassa saattaa jopa bongata seimiasetelman. Tämä kuvastaa hyvin sitä asemaa, joka kristillisellä uskolla on Saksassa: jäljellä on kuoret, mutta sisältö puuttuu; järjestetään joulumarkkinoita ja sunnuntaisin kaupat ovat kiinni, kirkonkellot soivat ja valtavan upeita kirkkorakennuksia löytyy kaikkialta, mutta sisällöstä monilla tavallisilla saksalaisilla ei enää ole tietoa. Hampurin asukkaista protestanttisia kristittyjä onkin tilaston mukaan enää 23 prosenttia ja roomalaiskatolisia 9 prosenttia.

Mutta valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys ole saanut sitä valtaansa. Kuten ensimmäisenä jouluna yhteiskunnan

halveksimat paimenet saapuivat kumartamaan vastasyntyntä Vapahtajaa, niin nyt monien halveksimat pakolaiset saapuvat hänen seimensä juurelle palvomaan Jumalan Poikaa. Kuten Persian viisaat kerran matkustivat tähden johdattamina Betlehemiin ja lankesivat maahan Jeesus-lapsen edessä, niin tänä päivänä heidän maanmiehensä ja -naisensa tekevät tuon saman matkan hänen luokseen.

Heillä ei ole joulumarkkinoita, ei piparkakkuja, ei tonttu-ukkoja tai joulupukkeja. Joulukuuseen monella pakolaisella ei ole varaa, eikä asuntolaan sellaista välttämättä sallittaisikaan, vaikka kaikkea kaunista rakastavat persialaiset sellaisen mielellään pystyttäisivätkin. Adventtikynttilät ovat heille uusi juttu, eikä heillä ole jouluruokia, koska he vasta opettelevat kristillisiä juhlapyhiä.

Mutta tänäkin jouluna kokoonnumme yhdessä heidän kanssaan kirkkoon viettämään Jeesuksen, maailman Vapahtajan, syntymäjuhlaa. Kuulemme jouluevankeliumin persian kielellä: *”Dar ân ruz-hâ, Âgustus-e Qeysar farmâni sâder kard...”* (Luuk. 2:1) ja kokoonnumme ehtoollispöytään, jossa ruumiinsa ja verensä kautta Kristus syntyy myös meidän sydämissämme. Jos Jumala suo, meneillään oleva kas- tekurssi päättyy joulun aikoihin, jolloin

*Jäljellä on kuoret,
mutta sisältö
puuttuu.*

*Ehtoollispöydässä
ruumiinsa ja verensä
kautta Kristus syntyy
myös meidän sydä-
missämme.*

pääsemme myös todistamaan omin silmin, miten joukko ystäviä siirtyy pimeydestä valoon, kadotuksen alta taivaan perilliseksi.

Monella Kristuksesta vieraantuneella saksalaisella tai suomalaisella voi olla kaikki joulun perinteet (ja median peräänkuuluttama ”joulustressi” niiden

lisäksi), mutta itse päiväsankari saa osakseen vain pimeän nurkan joulumarkkinoiden reunalla. Sen sijaan uusilla kristityillä, iranilaisilla ja afgaaneilla, ei välttämättä ole mitään perinteitä vielä ehtinyt muodostua, mutta heillä on olennainen: Kristus, maailman Vapahtaja, ja hänen kauttaan syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä.

Kiitos, että rukoilette meidän ja meidän työemme puolesta! Jos haluat lukea lisää kuulumisiamme, voit tilata noin kuusi kertaa vuodessa ilmestyvän ystäväkirjeemme lähettämällä sähköpostia osoitteeseen marko.turunen@sley.fi.

Haluan toivottaa teille kaikille siunattua Vapahtajamme Jeesuksen syntymäjuhlaa!

Marko Turunen, marraskuu 2023

Adventtimyyjäiset

Ensimmäisenä adventtisunnuntaina 3.12. messun jälkeen Pyhän Sydämen kappelissa myyjäiset.

Kukin voi tuoda myytäväksi jotakin – esimerkiksi leivonnaisia tai pieniä arpajaisvoittoja. Voisitko leipoa vaikka pari pullapussia ja ottaa mukaasi, kun tulet messuun? Ja messun jälkeen tuodut tuotteet myynnissä kappelin aulassa.

Myyjäisillä tuetaan Pyhän Sydämen kappelia ja tänä vuonna 140-vuotta täyttävän Helsingin Evankelisen Kuoron toimintaa.

Aili Planman: Jumala kuulee rukoukset

Kappelin pyhäkoulunopettajana toimiva espoolainen Aili Planman on tehnyt työuransa päiväkodissa lastenhoitajana. Eläkkeelle vuonna 2016 jäänyt Aili ei ole kuitenkaan malttanut jäädä kotiin nauttimaan leppoisista eläkepäivistä. Monessa mukana oleva Aili on löytänyt aikanaan tiensä myös Kappelille, jota hän pitää nyt omana hengellisenä kotinaan.

Rohkeutta Jumalalta

Taustaltaan inkerinsuomalainen Aili muutti Suomeen vuonna 1995.

- Hakeuduin heti erilaisiin vapaaehtoistöihin, toimin muun muassa venäjänkielisten lasten parissa. Opiskelin sitten lähihoitajaksi ja ehdin tehdä töitä kahdessa eri päiväkodissa. Meitä neuvottiin, että töitä ei kannata hakea ennen tutkintotodistuksen saamista, mutta menin silti rohkeasti erään päiväkodin johtajan puheille – ja sain työn, Aili hymyilee.

Aili kertoo nauttineensa lasten aitoudesta, avoimuudesta ja innokkuudesta.

Aili uskoo saaneensa Jumalalta rohkeutta niin tässä, kuten monessa muussakin tilanteessa.

- Työpaikalla olen kertonut uskostani ja olen tuonut esille kristillisiä arvoja. Kerran sain pitää päiväkodissa kristillisen jouluhartauden, jonka huomasiin liikuttavan useita paikalle saapuneita vanhempia.

Työssään Aili kertoo nauttineensa lasten aitoudesta, avoimuudesta ja innokkuudesta. Yhteinen kieli ei ole aina se tärkein avain luottamuksen ja yhteyden syntymiseen.

- Mieleen on jäänyt monia tilanteita, joihin minut on johdatettu ja joissa koen saaneeni Jumalalta rohkeutta puhua uskonasioista. Myös rukouksen voimaan olen saanut luottaa, ja olen nähnyt, miten Jumala kuulee rukouksemme kiperissäkin tilanteissa.

Kappeli on turvallinen koti

Kappelilla Aili kävi ensi kerran vuonna 1996. Silloin järjestettiin kuukausittain ehtoollisjumalanpalveluksia, joihin kutsuttiin erityisesti Suomessa asuvia inkeriläisiä.

- Koen Kappelin hengelliseksi kodiksi, jossa turvallisuutta luo erityisesti se, että täällä saan kuulla hyvää Raamattuun perustuvaa opetusta. Messuissa minulle on tärkeää myös ehtoollisyhteys. Nämä asiat kantavat elämässä eteenpäin.

Aili on mukana monessa vapaaehtoistyössä. Sydäntä lähellä ovat mm. näkövammaiset ja hän osallistuu myös seurakunnan vapaaehtoisten vierailuihin palvelutaloissa. Pyhäkoulua Aili on pitänyt vuodesta 2016.

- Kappelin pyhäkoulussa lapset tietävät jo entuudestaan aika paljon pyhäkoulussa puhuttavista asioista.

Osallistujien ikähaarukka tuo omat haasteensa, mutta niistäkin Aili selviää pitkillä kokemuksellaan ja neuvokkuudellaan. Hän ei myöskään pelkää ideoida spontaanisti tilanteen mukaan.

- Kuokkasen Alekski taisi kerran sanoa, että ”hieno, Aili, kun sinä uskallat myös mokata!”

Askartelu on monille pyhäkoulussa se ykkösjuttu. Lapsilta voidaan

Rohkeat hiljenivät ja hiljaiset rohkaistuivat.

kysyä rukousaiheita yhteiseen rukoukseen, ja tärkeä on myös pyhäkoulussa lausuttava lasten oma ytimekäs uskontunnustus: ”Minä uskon, että Jeesus on Herra”. Entisessä Neuvostoliitossa lapsuutensa elänyt ja historian karuja vaiheita omassa suvussaankin todistanut Aili muisteleeikin lämmöllä omaa, pyhäkoulua pitäjnyttä mummoaan.

Enkeli taivaan

Omassa joulunvietossaan Ailille on tärkeää joulukuusi, jonka merkitystä jo hänen äitinsä painotti.

- Kuusi on oltava, ja sen alle laitetaan lahjat. Jouluevankeliumi tietysti luetaan, ja jos jouluateriaalla on mukana sukulaisia, on siinäkin mahdollista päästä kertomaan joulun suurimmasta lahjasta, seimeen syntyneestä Vapah-tajasta.

Rakkaimpana joululauluna Aili mainitsee mummoltaan oppimansa Enkeli taivaan.

- Onkin sanonta, että joulun aikaan vanhassa kotimaassani rohkeat hiljenivät ja hiljaiset rohkaistuivat.

Katariina Takala

Mitä Pyhän Sydämen kappeli merkitsee minulle?

Pyhän Sydämen Kappeli, Sydis, on minun seurakuntani. Olen jo vuosikymmenen ajan saanut tulla Kallioon tuttuun penkkiin nauttimaan Herran huolenpidosta sanan, ehtoollisen ja yhteyden muodossa. Viikkoni kohokohta on sunnuntain messut Sydiksellä, ja jos en jostain syystä pääse paikalle, koen haikeutta.

Messut Sydiksellä ovat minulle tapa irrottautua arjesta ja keskittyä olennaiseen. Hetkinä, jolloin elämä tuntuu eri-

tyisen hektiseltä, pystyn irrottautumaan kaaoksesta hiljentymällä rukoukseen. Silloin kun elämäni on myllerryksessä, saan konkreettista lohtua Sanassa ja ehtoollisessa. Ja niinä päivinä, kun elämässä on kaikki mallillaan, voin liittyä lauluun ylistämään Herraa.

Sydis on minulle tärkeä yhteisö. Olen tutustunut siellä moniin rakkaisiin ihmisiin sekä ylläpitänyt ja syventänyt ystävyyttä vanhojen tuttujen kanssa. Vaikka en ole vuorovaikuttanut jokaisen messuvieraan kanssa, koen, että olemme erityisellä tavalla yhtä jakamalla ehtoollisen joka sunnuntai. Erityisen tärkeänä pidän sitä, miten seurakunta Sydiksellä paimenensa johtamana, pitää huolen jäsenistään, niin hengellisissä kuin maallisissakin tarpeissa.

Pyhän Sydämen Kappeli on yhteisö, joka rakentaa lämpimän, välittävän ja iloisen messun joka sunnuntai. Se on yhteisö, johon saan ilokseni kuulua, ja jossa on hyvä tehdä kotimatkaa yhdessä.

Päivi Nummi

Missä ja mikä on joulu?

Jouluun saatetaan helposti liittää tietynlaiset kriteerit, jotta se tuntuisi oikealta joululta; lunta mielellään maassa, ulkona sopivasti pieni pakkanen, pimeää ja joulunvietto tapahtuu tiettyssä paikassa tiettyjen ihmisten kanssa. Omat tärkeät tavat ja mieltymykset eivät ole mitenkään huono asia, vaan saattavat helpottaa ja selkeyttää oman joulun ja oikean joulutunnelman löytämistä.

Monessa ammatissa saattaa joutua olemaan joulunakin työvuorossa, ja silloin joulu vietetään työn sanelemissa puitteissa, joskus kaukanakin kotoa. Miten sellaisissa olosuhteissa voi vietää oikean joulun ja löytää sen oikean joulutunnelman?

Lunta spraypullosta

Omassa elämässäni olen saanut viettää joulua monella eri tavalla ja monissa eri paikoissa. Lapsuuden jouluissa kotona oli sukulaisia ja ystäväperhe, lapsia oli parhaimmillaan – siis joidenkin mielestä pahimmillaan - 14 kolmesta eri perheestä, ja silloin tämä oli se ainoa ”oikea” joulu.

Vähän myöhemmin sain vaihto-oppilaana viettää joulun Yhdysvalloissa ns. syvässä etelässä isäntäperheessä, jonka isä oli baptistitaustainen ja äiti harras katolinen. Monet asiat olivat erilaisia, mutta paljon tuttuakin löytyi.

Lapsuuden perheeni muutettua Keniaan lähetystyöhön joulunvietto

muuttui erilaiseksi, koska sukulais- ja ystäväperheet eivät päässeet koko laajuudessaan paikalle, ulkona ei ollut kylmä eikä lunta saanut kuin marketin spraypullosta, mikä näytti yllättävän aidolta joulusyypressin päällä. Armeijassa sain myös mahdollisuuden - omasta toivomuksesta – viettää joulun, ja se jäi mieleen oikeana ja mukavana jouluna!

Joulua jouduttiin siirtämään

Päädyin joidenkin vaiheiden jälkeen merelle töihin ja laivoilla on tullut vietettyä useampi joulu. Pääsääntöisesti 1:1-vuorottelussa joka toinen joulu on laivalla ja joka toinen kotona.

Minulta on usein kysytty, minkälaista on viettää joulua laivalla ja onko tai tuntuuko se ollenkaan joululta. Omasta näkökulmastani laivalla vietetyt joulut ovat olleet hyviä ja oikeita jouluja, ja mielestäni myös aika helppoja, koska laivat ovat lähes poikkeuksetta merellä joulun (satamat eivät suurimmassa osaa maailmasta ole silloin toiminnassa) ja hyvällä suunnittelulla joulu voidaan usein rauhoittaa muilta kuin pakollisilta töiltä, joita laivan operointiin tarvitaan. Oleellisin joulurauhan kriteeri laivoilla on ollut sää; yhden kerran 21-vuotisen uran aikana joulun viettoa jouduttiin siirtämään eteenpäin pari vuorokautta, koska perunasalaattikaan ei enää pysynyt lautasella.

Joulu laivalla

Laivoilla ulkoiset puitteet saadaan aika lähelle kodin joulua; adventtikyntteliköt löytyvät hyttien ja yleisten tilojen ikkunoista - venttiileistä - joululaulut soivat ympäri laivaa ja lähempänä joulua monella saattaa olla tonttulakki päässä.

Jouluaatto on ainakin pohjoismaisissa laivoissa hyvin saman sisältöinen kuin kodeissa. Joulupuuro syödään lounaaksi, päivällisellä on kinkku ja kaikki mahdolliset muut jouluherkut. Päivällisen jälkeen jaetaan lahjat (lahjoja tulee varustamosta, merimieskirkoista ja aika monet saavat niitä kotoa mukaansa). Lahjojen jaon jälkeen suurin osa vetäytyy omiin oloihinsa ja yrittää saada yhteyden kotiin. Joulu- ja tapainpäivinä jatkuu jouluruuan syönti ja rauhoitettu työrytmi. Muovinen joulukuusi pystytetään yleensä messiin - ruokailutilaan – ja saa hyvin kiinnitetynä, surrattuna, olla aina loppiaiseen saakka. Loppiaisena on perinteinen kuusen riisunta, mikä tarkoittaa, että jokaiselle miehistön jäsenelle on kuusen oksalla oma pieni rasia, jossa on yleensä suklaata.

Jouluaatto on pohjoismaisissa laivoissa hyvin saman sisältöinen kuin kodeissa.

Lutherin Huonepostillaa

Koska miehistöissä on useita eri uskontoja edustettuna ja osa ei edusta mitään uskontoa, niin jouluhartautta ei järjestetä. Itse olen ajatellut, että monet joululaulut ja se, miksi joulua vietetään, saarnaavat tehokkaasti. Lisäksi filippiiniläiset merimiehet ovat voittopuolisesti katolisia ja pitävät rohkeasti joulun varsinaisen sanoman esillä. Oma roolini päällikkönä ei antanut mahdollisuutta olla laivan ”pastorina”, mutta asiaa suoraan kysyttäessä olen aina uskoni tunnustanut.

Oma joulunviettoni alkoi varsinaisesti edellä mainitussa vetäytymisvaiheessa; ensin soitto kotiin (joskus aikaerosta johtuen soitto saattoi ajoittua omaan aikaan aamuun) ja sen jälkeen varsinaiseen asiaan. Oma jouluhartauteeni koostui Raamatun luvusta (joulun profetia ja jouluevankeliumi), jouluvirsien laulamisesta sekä Martti

Lutherin Huonepostillan joulusaarnan lukemisesta. Joulu- ja tapaninpäivänä hartaudet olivat samansisältöisiä.

Oikea joulutunnelma

Laivan joului, joka on hyvin pelkistetty ulkoisilta puitteilta, helpotti joulun varsinaisen sanoman syvempää ymmärtämistä ja arvostusta. Olosuhteet laivalla olivat monin verroin hienommat kuin mitä Maria ja Joosef saivat elää todeksi Betlehemin tallissa! Kristuksen syntymisen merkityksen pienikin ymmärtäminen ja avartuminen on se ainoa ja oikea joulutunnelma; sanoittaisiin sen kiitollisuudeksi, turvallisuudeksi ja vapaudeksi. Minutkin on vapautettu ja saan olla vapaa. Joululahjani olen saanut kaikkein Rikkaimmalta ja paras on vielä edessäpäin – se päättymätön joulujuhla!

Schedule for Garmen's Christmas celebration 2013:

Saturday 21st December:

15:00 Christmas tree decoration + refreshments (Lobby)

Monday 23rd December

18:00 Christmas film

Christmas Eve:

07:30 Tomtegröt / Brownie breakfast

12:00 Light lunch

15:00 Kalle Anka (Donald Duck) + Glögg + Santa Claus

18:00 Gallery department welcome you all to a traditional "Julbord"

Christmas day

10:00 Tomtegröt + sill / Brownie Breakfast + herring

15:00 Dinner with Christmas foods

With Christmas greetings / CAP

Martti Simojoki

Jouluajan konsertit ja muut musiikkitilaisuudet Pyhän Sydämen kappelissa

La 2.12. klo 18 Armas Maasaloon adventtivesper, Pekka Huhtinen, Martti Huhtinen ja Helsingin Evankelinen Kuoro

Ti 12.12. klo 19 Elävien Kivien joulukonsertti, konsertin jälkeen glögiä

Ke 13.12. klo 19 Naiskuoro KYN:n joulukonsertti

To 14.12. klo 18 Joululaulujen ilta, laulamme yhdessä

Pe 15.12. klo 19 Maksettujen Viulujen, Jukka Leppilammen ja Juhani Tikkasen joulukonsertti

Ihmeellisen ruusun tuoksu

Eräältä matkaltani toin pienen joulukoristeen, josta haluan kertoa. Koriste ei ollut iso eikä kallis, mutta rakas ja tärkeä siitä on tullut. Se on pesäpalloa pienempi punainen samettinen ruusunnuppu, jonka voi avata kuin sormusrasian. Kannen alta paljastuu miniatyyrinen seimiasetelma: Jeesus-lapsi, jonka ympärillä ovat Maria ja Joosef, härkä ja aasi. Ruusu itse ei tuoksu eikä soi, mutta kun sen avaan, alkaa mielessäni soida yksi joululaulu. Ja sitä laulua hyräillessä tunnen pian pyhän tuoksun...

*On ruusu Iisain juureen
nyt kukkaa puhjennut.
On pyhä kirja suuren
sen ihmeen kertanut.
Tuo kukka suloinen
valaisee talviyötä
keskellä pakkasen.*

Siionin kanteleessa (nro 9) lauletaan pakkasessa kukkivasta, talviyötä valaisevasta ruususta. Taustalla on Vanhan testamentin ennustus messiaasta Jesajan kirjan luvussa 11: *“Iisain kannosta nousee verso, vesa puhkeaa sen juuresta ja kantaa hedelmää. Hänen ylleen laskeutuu Herran henki, viisauden ja ymmärryksen henki, taidon ja voiman henki, totuuden tuntemisen ja Herran pelon henki: hänen ilonsa on totella Herraa.”* – Profetia on kirjoitettu 700-luvulla eKr., kun Daavidin kuningassuku oli jo katkennut. Jumalan kansa odotti lupauksen toteutumista, messiaan saapumista.

Jeesusta nimitettiin lapsuuden kotikaupungin mukaan Nasaretilaiseksi. ”Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?” ja ”Ei kai messias Galileasta tule?” monet epäroivät, sillä Betlehemistä Daavidin Poikaa odotettiin. Evankelista Matteus on tehnyt mielenkiintoisen löydön ja huomion: *”Hän (Jeesus) ... asettui siellä kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret. Näin tapahtui, jotta kävisi toteen profeettojen ennustus: häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.”* (Matt 2:23).

Matteuksen löytö oli tämä sana ”verso”. Heprean kielessä se on aivan sama sana kuin ”nasaretilainen” (NEZER). Ihan vastaavasti kuin ”kuusi” tarkoittaa meille yhtäikaa jouluista havupuuta ja samalla lukusanaa ja numeroa. Erikoisella tavalla tuosta pienestä kaksimerkityksisestä sanasta löydämme Jumalan antaman ennustuksen, joka täyttyi Jeesuksen elämässä. Betlehemissä syntynyt messias, Daavidin jälkeläinen, oli kirjaimellisesti myös nasaretilainen. Vieläpä sana NEZER (= verso, nasaretilainen) löytyi Jeesuksen ristinpuustakin, kun Pilatus sen kolmella kielellä kylttiin kirjoitutti I.N.R.I (Joh. 19:19-20).

*Nyt ruusu kaunein loistaa,
taivaasta tuoksun tuo.
Yön varjot päivä poistaa,
kansoihin toivon luo.
Jumala, ihminen!
Hän otti lapsen muodon,
jäi luokse syntisten. (Sk 9:3)*

*Anna soida, tuoksua,
valaista, maistua ja
koskettaa.*

Jumalan lupaus on täyttynyt: Jeesusmessias on tosi Jumala ja tosi ihminen. Näin hän saattoi sovittaa syntimme Isän edessä ja lunastaa veljenämme meidät verellään. Toimitettuaan lunastuksen hän on astunut Isän oikealle puolelle taivaaseen tullakseen kerran kirkkautta takaisin. Mutta silti ”hän jäi luokse syntisten” niin kuin Kanteleessa laulamme.

Tässä maailmassa ihminen palelee monenlaisen kylmyyden tähden: huonoja uutisia, jotka ahdistavat ja pelottavat; syyllisyyttä, häpeää, tarkeituksettomuutta ja toivottomuutta. Kipeästi me tarvitsemme toivoa, valoa, rakkautta, lämpöä, anteeksiantoa ja sovintoa. Jumalan sanan täyttyneet lupaukset tuovat meille tuoksun taivaasta. Ja enemmänkin: meille tuodaan Jeesuslapsi, syntisten ystävä ja vapahtaja!

Kaikki joulun tuoksut, värit, valot, tavat ja jopa koristeet voivat muistuttaa meitä syntyneestä maailman Vapahtajasta. Mikä ikinä tuokaan

KAPPELIN KAIKUJA -lehti lähetetään myös kaikille Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön jäsenille.

juuri sinulle jouluilon? Ota se lahjana vastaan. Anna soida, tuoksua, valaista, maistua ja koskettaa niin, että sydämesi lämpenee ja täyttyy luottamuksella rakastavaan Jumalaan.

Hyvää adventin aikaa ja sitten armori-kasta Vapahtajan syntymäjuhlaa!

Raimo Lähteenmaa

Sairaalapappi

Kuva: Artturi Kivineva

Sen joulun muistan

Itselläni on nyt 70 joulua takana.

Kun palauttelee mieliin jouluja, niin huomaa muistavansa rutiineja, paikkoja jne. Erilaisista jouluista voisi kirjoittaa esimerkiksi: ensimmäinen joulu isänä tai ensimmäinen joulu ilman isää tai äitiä, tai sitten vaikkapa jouluaattoamuhevostallilla (näitäkin jouluja on muutamia kertynyt), tai ensimmäinen joulusaarnani, tai koko perheen joulu eläen yksipappisen seurakunnan rytmisäämusta iltaan, ynnä muuta.

Vuosikymmeniä selaillessani huomaan, että yllättävän suureen arvoon nousevat pienenä saadut joululahjat, niiden muistot ja merkitykset. Yksi sellainen on nelivuotiaana saatu kelkka ja sen jäljet. Merkittävät asiat kun jättävät jälkensä. Jossakin olen tästä kirjoittanutkin.

Tuo lahja oli niin tärkeä, että se oli saatava ensimmäisenä yönä sängyn viereen makuukamariin, ja vielä seuraavanakin. Sitten alkoivat neuvottelut. Isä ja äiti eivät oikein hyväksyneet, että kelkka ulkoa tuotaisiin makuuhuoneeseen ilta toisensa jälkeen. Niinpä ”neuvottelin” kompromissin: kelkka nostettiin iltaisin eteiseemme.

Eteisen maalattu peltilattia ”imaisi” jonkin ajan kuluttua jäljet lattiaan. Vaikka jalakset pyyhittiin, kylmänä ne keräsivät kosteutta ainakin sen verran, että jäljet jäivät. Mutta kelkka oli rakas

ja hyvä. Vielä kouluikäisenä tuolla kelkalla laskettiin pihapiirin kilpailuissa ykköseksi yhä uudelleen. Ja tänäänkin kelkka on käytössä, kuten alla oleva kuva tammikuulta 2021 osoittaa.

Joulun lahjoista kuitenkin suurin ja suurimmat jäljet myös omaan elämäni joulu toisensa jälkeen on jättänyt enkelin viesti: ”Teille on syntynyt Vapahtaja”. Niissä ”jäljissä” olen elänyt ja saanut palvella hetkittäin myös Pyhän Sydämen kappelin ystäväjoukkoa. Kiitos! Ei sittenkään kaikkea kaikista jouluista tarvitse muistaa, kunhan tärkeimmän: ”Meille on syntynyt Vapahtaja.”

Joulurauhaterveisin

Lasse Nikkarikoski

Kirjoittaja on aiempi Sley'n toiminnanjohtaja

Sen joulun muistan

Aloitin työn Venäjällä syyskuussa 1999. Jouluna puolisoni Riitta tuli Puškiniin. Venäjällä ”katolinen joulu” ei ole vapaapäivä. Tuona vuonna jouluaatto oli perjantai ja joulupäivä lauantai.

Loppuviikosta etsimme Puškinin diakoni Vladimir Batuhtinin kanssa tarpeita joulupaketteihin. Riitta huomasi erään varaston kyljessä tekstin ”Hedelmiä”. Saimme sieltä ostetuksi mandariineja. Venäjällä mandariinit liittyvät jouluun. Niitä saatiin neuvostoaikana ”ystävällismielisestä” Marokosta. Edelleen ihmiset sanovat, että parhaat mandariinit tulevat Marokosta.

Olin jo edellisinä vuosina ollut viemässä joulupaketteja Viipuriin – Aimo Kymäläinen oli siihen aikaan siellä kirkkoherrana. 90-luvun alussa Venäjältä oli vaikea saada suuria eriä esimerkiksi sokeria tai hedelmiä. Nykyään suuret supermarketit tekevät joulupaketit valmiiksi ja tuovat kirkolle, josta seurakuntalaiset saavat ne joulunajan jumalanpalvelusten yhteydessä.

Asuin Puškinin pappilassa. Naapurina on sairaalan ruumishuone – miellyttävän rauhalliset naapurit. Mutta toisella puolella taloa rakennettiin uutta kerrostaloa. Jouluyönäkin rakennustyömaalta kuului kovaa meteliä.

Joulupäivänä kirkko oli täynnä väkeä – olihan lauantaina monella vapaapäivä. Kirkon alakerrassa pidettiin lasten joulujuhla. Kun lähdimme kirkolta, kirkon pihalla oli mandariininkuoria polun molemmin puolin – lapset olivat avanneet joulupaketin ja alkaneet saman tien syödä mandariineja.

Ikävä kyllä nykyään Puškinin kirkko ei edes jouluna ole täynnä. Moni inkeriläinen on kuollut, osa on lähtenyt paluumuuttajina Suomeen. Venäläisiä ei ole kirkkoon tullut yhtä paljon kuin on ollut poistuneita seurakuntalaisia. Lapsia käy pyhäkoulussa vain kourallinen – suurin osa on yleensä ollut seurakuntalaisen lapsenlapsia tai lapsenlapsenlapsia.

Pasi Hujanen

Pietarin ja Länsi-Inkerin rovastikuntien pastori

Särkynyt idylli ja valo pimeydessä

Kesällä pienestä laatikosta löytyi vanhoja joulukortteja. Satumaisia kuvia: tonttuja, pipareita, lyhtyjä, kynttilöitä, lunta, kauniisti valaistu joulukirkko ja joulunkeleitä. Tuli joulumieli ja mieleen jouluruoat. Kuulin korvissani joulun kellojen soivan ja melkein haistoin joulun tuoksut. Olisipa pian joulu! Parasta joulussa onkin monesti sen ajattelu muulloin kuin jouluna.

Jouluisten idyllien on tosielämässä tapana epäonnistua. Normaalioloissakin kinkku kypsyy liian hitaasti, lapset (ja vanhemmat) riitelevät, tunnelma on takakireä, ulkona sataa vettä, jalat ja pää ovat kipeinä viime hetken jouluhössötyksistä ja kaiken pohjalla saattaa väreillä pettymyksen tunne; ei onnistunut tänäkään vuonna.

Lähestyvä joulu voi herättää erilaisia ajatuksia elämäntilanteen mukaan. Joillekin marras-joulukuu on vuoden kiireisintä aikaa sekä töissä että vapaaajalla. Joulustressi on tutuksi tullut käsite.

Joillakin voi olla edessä ensimmäinen joulu yksin, joillakin toisilla joulunvietto yksin toistuu joka vuosi. Ehkä puolisoa ei ole koskaan ollutkaan, ehkä hän on kuollut tai yhteinen elämä on päättynyt eroon. Voi olla vaikea löytää omaa paikkaa ja olemisen tapaa uudessa tilanteessa. Kuka minä nyt olen, kun toinen on poistunut viereltä? Yksinäisyys jouluna voi tuntua aivan erityisen pahalta. Yksinolo voi olla myös oma valinta, ehkä joku haluaakin hiljentyä joulunviettoon rauhassa itsekseen.

Omaa elämäänsä ei pääse pakoon joulunakaan. Sairaudet, riippuvuusongelmat, mielenterveyden haasteet, työttömyys, talousvaikeudet, yksinäisyys, parisuhteen ongelmat ja muut elämän kuormat eivät katoa joulun ajaksi, vaikka niin toivoisikin.

Jouluisten idyllien on tosielämässä tapana epäonnistua.

Jeesus on joulun tärkein asia, vietetään joulua Hänen kanssaan!

Toisilla on niukkuus, toiset yrittävät yltyäkylläisyyden keskellä peittää sisäistä tyhjyyttään. Koti on koristeltu kauniisti, lahjoja ja ruokaa riittää, mutta kultahip-puset idyllisen kuvan ympäriltä alkavat rapista: Olen eksynyt oman elämäni kulisseihin, enkä enää löydä tietä ulos. Runsaatkaan lahjat eivät korvaa yhteyden puutetta ja sisäinen tyhjiys ei täyty hienoimmillakaan ruoilla.

Mikä sitten avuksi? Pimeyden keskelle syttyy valo, se loistaa meidän rikkoontuneiden idyllinkehitelmiemme yllä. *”Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo. Valo loistaa pimeydessä, pimeys ei ole saanut sitä valtaansa.”* (Joh. 1:4-5). Jeesus on joulun tärkein asia, vietetään joulua Hänen kanssaan!

Jos sinulla on tänä vuonna vähän ylimääräistä, rahaa tai aikaa, joulu tarjoaa monia mahdollisuuksia auttaa. Voit esimerkiksi osallistua erilaisiin ruoka-apu- ja lahjakeräyksiin. Pyhän Sydämen Kappelillakin kerätään ennen joulua kolehti, jonka avulla voidaan auttaa tarpeessa olevia. Tai ehkä tunnet jonkun yksinasuvan, tai juuri läheisensä

menettäneen, jonka luona voit käydä jouluna vierailulla. Kauempana asuvaa voi ilahduttaa kortilla tai puhelinsoitolla.

Jos olet itse avun tarpeessa, koet itse yksinäisyyttä tai haluat muuten keskustella asioistasi jonkun kanssa, ovat sekä kappelin pastori että diakoniatyöntekijä käytettävissäsi. Ota rohkeasti yhteyttä.

Hilja Haahden laulun sanoin toivotan sinulle siunattua adventin aikaa ja Vapahtajamme syntymäjuhlaa!

”Taas aiot jouluvieraakseni ja saavut Jeesus meillekin. Oi, avaa itse sydämeni, sun että vastaanottaisin.

On koti kaunistettu sulle, vaan köyhän sydän ennallaan. Tuo taivaan kaunistusta mulle, käy itse juhlaa laittamaan.

Mä sydämessä, kodissani, sua tarvitsen ja vartoon. Nyt tule kallis vierahani, tuot mulle joulun ihanan.”

Kaisa Timperi

Sleyn pääkaupunkiseudun diakoniatyöntekijä

p. 044 7675 027, kaisa.timperi@sley.fi

Tarvitaanko vielä kristillisiä kirjoja?

”Lukeminen kannattaa aina”, totesi edesmennyt kirjailija Jörn Donner kuuluisaksi tullessa mainoksessa. Hän oli oikeassa. Lukeminen on sivistyksen ytimessä.

Ei kuitenkaan kannata lukea mitä vain. On hyvää ja huonoa kirjallisuutta. Huono kirjallisuus hämmentää, rikkoo ja sokaisee. Hyvä kirjallisuus ravitsee, motivoi ja aukaisee mielenkiintoisia näkökulmia elämään ja maailmaan.

Kirjojen kirja

Kirjaan perustuu pyhä uskommekin – tosin Jumalan Hengen sanelemaan sellaiseen. Raamattu on kirjojen kirja, Jumalan sanaa. Siinä Jumala puhuu meille.

Raamattu ei ole vain informaatiota. Se on armonväline. Raamatussa Jumala on läsnä ja lahjoittaa armonsaa. Jumalan sana ei vain kerro anteeksiantamuksesta vaan välittää sen uskossa vastaanotettavaksi.

Raamattua kannattaa lukea säännöllisesti, vaikka vain lyhyitä pät-

kiä. Jumalan sana vahvistaa uskoamme ja ohjaa meitä hyvään elämään.

Kristillinen kirjallisuus

Raamattu ei kuitenkaan ole aina helppo kirja. Sen rinnalla on hyvä lukea kristillistä kirjallisuutta. Hyvä hengellinen kirja avaa Raamatun sanomaa ja auttaa ymmärtämään Jumalan sanan totuuksia.

Hyvä kristillinen kirjallisuus hoitaa uskoamme. Se ohjaa meidät Jumalan armolupausten suojaan ja avaa toivon näköaloja. Hengellisen lukielämyksen vaikutukset saattavat olla todella merkittävät: Jumalan rakkaus avautuu aivan uudella tavalla.

Mistä sitten tunnistaa hyvän kristillisen kirjan? Siitä, että se on Raamatun ja evankelisuterilaisen kirkon oppitunnustuksen mukainen; siitä, että sen ytimessä on syntien anteeksianta-

Raamatussa Jumala on läsnä ja lahjoittaa armonsaa.

mus Jeesuksen nimessä ja veressä; siitä, että laki ja evankeliumi erotetaan selkeästi; siitä, että se ohjaa armonvälineiden - Jumalan sanan, kasteen ja ehtoollisen - yhteyteen. Hyvä hengellinen kirja vie lukijansa omistamaan Kristuksen kaikille tuoman anteeksiantamuksen, joka lahjoitetaan sanassa ja sakramenteissa.

Sley-Median tuotanto

Sleyn kustannusosakeyhtiö Sley-Media kustantaa kirjoja, lehtiä ja kirkkomusiikkia, joiden sisällöt ovat Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen mukaisia. Tuotteemme ovat evankelioivia ja hoitavia. Niiden kautta asiakkaitamme kutsutaan Kristuksen yhteyteen ja vahvistetaan uskossa.

Sley-Media on laaja-alainen kustannusosakeyhtiö. Kohdennamme tuotteemme eri asiakasryhmille palvellaksemme mahdollisimman monia. Julkaisemme eri ikäryhmille suunnattuja lehtiä ja kirjoja. Kustannamme seurakuntien tarpeisiin räätälöityjä tuotteita. Huomioimme intressiryhmät. Painettujen lehtien ja kirjojen ohella tarjoamme digitaalisia tuotteita.

Sley-Median valikoimista löydät varmasti hyviä kirjoja ja lehtiä uskonelämäsi tueksi - ja vaikka lahjaksi!

Elämäsi kirja(t)

Minulta on muutaman kerran kysytty, mikä tai mitkä ovat minuun lähtemätömän vaikutuksen tehneitä elämäni kirjoja. Olen pohtinut sitä useinkin. Raamattu on toki elämäni tärkein kirja. Mutta entäpä ne muut?

Tässä kolme Raamatun jälkeen eniten minuun vaikuttanutta kirjaa:

1. Evankelisluterilaisen kirkon tunnustuskirjat

2. Franz Pieper: Kristillinen dogmatiikka

3. Gunnar Rosendal: Kirkollinen uudistus

Kuten huomaat, kaikki kolme ovat kristillisiä kirjoja. Et kuitenkaan ehkä tiennyt, että suomeksi ne on kustantanut – aivan: Sley!

Rohkaisen sinua miettimään, mikä tai mitkä ovat elämäsi kirjoja. Jos joukossa ei ole yhtään hengellistä kirjaa, kannattaa alkaa etsiä sellaista. Etsinnän voi aloittaa vaikkapa Sley-Median tuotteista.

Siunattuja lukuhetkiä!

Teemu Haataja

PERHEKERHO

Vanhemmille ja lapsille vauvasta kouluikään

parittomien viikkojen perjantaina
klo 10.00-12.00

ennen joulua pe 24.11. ja pe 8.12.

Helsingin Luther-kirkolla,
Fredrikinkatu 42.

Tervetuloa!

Evangelisen kansan oma koulutuskeskus on Karkussa

Tervehdys Karkusta.

Karkun evankelinen opisto on vuodesta 1918 saanut palvella Jumalan valtakunnan työssä. Vuodesta 1991 opiston ylläpitäjänä on ollut Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys. Viime vuonna järjestimme valtakunnalliset Evankeliumijuhlat ensimmäistä kertaa. Jos Jumala suo, seuraavat juhlat opistolla on vuonna 2025.

Tarjontaamme

Opiston toiminta on monipuolista. Meillä on koulutusta oppivelvollisille Kops- ja TUVA-linjoilla, ammatillista koulutusta erälinjalla, lukio, maahanmuuttajakoulutusta ja raamattukurssi. Viikonloput täyttyvät erilaisista lyhytkursseista. Kaikki tämä tapahtuu upean kansallismaiseman äärellä Rautaveden rannalla.

Kristillinen lukio

Tunnetko sinä henkilön, joka haluaisi tulla lukioomme opiskelemaan? Karkun evankelisen opiston lukio on aikuislukio. Erityisestä syystä voimme ottaa alaikäisen opiskelijan. Opisto tarjoaa veloituksetta asumisen arkipäivisin, ruokailut, opinnot, ohjatun iltaohjelman ja opiskelumateriaalin. Lukiomme on kristillinen.

Lyhytkurssit

Opistolla järjestetään monipuolisia ja laadukkaita lyhytkursseja. Olet lämpimästi tervetullut osallistumaan. Peruslähtökohtamme on kurssien kautta välittää hyvää sanomaa Jeesuksesta. Osallistumalla myös tuet työtämme.

Raamattu läpi vuodessa

Raamattu läpi vuodessa järjestetään jo neljännen kerran 23. maaliskuuta alkaen. Olemme saaneet suuren joukon omia julistustyöntekijöitämme opettajiksi. Kurssi sisältää Youtube-luennon viikoittain. Ryhmän tuella on paljon helpompi pysyä säännöllisessä Jumalan Sanan lukemisessa kiinni. Katso lisää tietoja nettisivuiltamme (www.keokarkku.fi).

Raamattukurssi

Kolmen kuukauden raamattukurssi järjestetään seuraavan kerran 29.1.-26.4.2024. Toiveemme on, että jokainen kristitty saisi ainakin kerran elämänsäan pysähtyä tutkimaan Raamattua ajan kanssa. Pysähtyminen on avannut monille uudenlaisen halun ja innon säännölliseen Raamatun lukemiseen. Varmista paikkasi ja ilmoittaudu pian mukaan.

Työmme tukijaksi

Olisiko sinun mahdollista tukea työtämme? Olemme kiitollisia, jos voit muistaa meitä rukouksin. Rukoukset kantavat ja rohkaisevat meitä. Mikäli voit myös taloudellisesti osallistua työhömmö, olemme kiitollisia. Voit ryhtyä kuukausilahjoittajaksi sivuillamme

www.keokarkku.fi/lahjoita. Mobilepay numeromme lahjoituksissa on 40910. Keräysluvan numero: RA/2021/1127

Siunausta sinulle.

Nähdään Karkussa!

Matti Rusama ja Karkun evankelisen opiston henkilökunta

- 20.-21.1. Raamattu läpi vuodessa -lähiviikonloppu
- 9.-11.2. Äitien ja poikien viikonloppu
- 16.-18.2. Helmi – nuorten aikuisten viikonloppu
- 16.-18.2. Tavoittavan työn koulutus
- 16.-18.2. Minun matkani – terapeuttista kirjoittamista
- 16.-18.2. Hiljaisuuden retriitti
- 16.-18.2. Kuvitusleiri
- 23.-25.2. Perheiden hiihtolomaleiri
- 26.-29.2. Senioreiden lomapäivät
- 26.-29.2. Akvarelli- ja öljyvärimaalauksen intensiivikurssi
- 8.-10.3. Maata Näkyvissä -leiri
- 15.-17.3. Maata Näkyvissä -junior
- 15.-17.3. Pieni suuri Raamattukurssi
- 22.-24.3. Parisuhdekurssi - löydä rakkaasi lähelle
- 22.-24.3. Tanssikurssi - löydä liikkuva, rukoileva ja tanssiva keho
- 22.-24.3. Nahkaleilin valmistuskurssi
- 23.-24.5. Raamattu läpi vuodessa -lähiopetus
- 5.-7.4. Tavoittavan työn koulutus
- 12.-14.4. Naisten pysäkki
- 19.-21.4. Millenium
- 28.-30.4. Hoitavan sanan viikonloppu
- 28.-30.4. Miesten vuoro
- 3.-5.5. Isien ja tyttöjen viikonloppu
- 13.-17.5. Kevättalkoot
- 17.-19.5. Sastamalan seudun raamattupiirien viikonloppu
- 21.-24.5. Kevättalkoot
- 24.-26.5. Äitien ja pienten lasten viikonloppu

En häpeä evankeliumia

Olen saanut kasvaa evankelisessa lapsuuskodissa ja olen ollut Pyhän Sydämen kappelin vakiokävijä jo 13 vuotta. Roomalaiskirjeen ensimmäisen luvun jakeet 16-17 ovat muodostuneet minulle elämäni varrella tärkeiksi ja lohdullisiksi. Jakeet kuuluvat seuraavasti: *”Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat, ensin juutalaisille, sitten myös kreikkalaisille. Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon. Onhan kirjoitettu: - Uskosta vanhurskas saa elää.”*

Edellä oleva kohta Raamatussa on ollut itselleni merkityksellinen, koska se on aivan kristinuskon ytimessä. En voi omilla teoillani ansaita taivaspaikkaa. On lohdullista tietää, että Jumala on kanssani joka hetki eikä minun tarvitse elää omassa voimassani. Vain usko riittää eikä minun tarvitse parannella elämäni pelastuakseni.

Tänä päivänä ei ole helppoa olla avoimesti kristitty. Tässä Paavali kuitenkin opettaa, että evankeliumia ei tarvitse hävetä muiden edessä. Voin olla rohkeasti se, kuka olen eikä minun tarvitse peitellä omaa uskoani.

Hilja Repo

Kuva: Tarja Repo

Onko sähköpostiosoitteesi Pyhän Sydämen kappelin sähköpostilistalla? Ellei ole, lähetä sähköpostiosoitteesi osoitteeseen jari.rankinen@sley.fi ja pyydä lisäämään se listalle.

Joka viikko osoitteisiin, jotka ovat tällä listalla, lähetetään sähköposti, jossa kerrotaan sen viikon toiminnasta Pyhän Sydämen kappelissa. Sähköpostissa on myös linkki YouTubeissa lähetettävään sen viikon jumalanpalvelukseen tai jumalanpalveluksiin.

Kysymyksiä ja vastauksia

On kysytty kahta asiaa ehtoollisesta.

Ensiksi: miksi kappelissa ja monessa muussakin kirkossa liturgi nostaa leipä-lautasen ja viinimaljan ylös ja kumartaa niitä lukiessaan ehtoollisen asetussanat?

Ehtoollisen suuri ihme ja salaisuus on, että siinä Herramme tulee luoksemme. Leipä on hänen ruumiinsa ja viini hänen verensä, ja niissä hän on. Kohtaamme hänet ehtoollisessa ja hän kohtaa meidät.

Se, että liturgi kumartaa ehtoollista asettaessaan leipää ja viiniä, kertoo juuri tästä. Hän kumartaa häntä, jota taivaan joukotkin kumartavat ja me täällä.

Toinen kysymys koskee tapaa, joka on Pyhän Sydämen kappelissa. On mahdollista saada ehtoollinen myös yhteismaljasta. Miksi tämä tapa?

Vanha tapa on, että ehtoollinen on jaettu yhdestä yhteisestä maljasta. Raamattu kertoo Jeesuksen ottaneen maljan asettaessaan ehtoollisen ja viettäessään sitä opetuslasten kanssa ja opetuslapset joivat tästä maljasta. Paavali kirjoittaa yhdestä maljasta ja yhdestä leivästä ja sanoo näiden kerrotun siitä, että me olemme yksi ruumis – me erilaiset

jäsenet kuulumme ja liitymme yhteen (1 Kor 10:16-17).

Myös Pyhän Sydämen kappelissa on sisaria ja veljiä, jotka haluavat noudattaa tätä vanhaa tapaa ja kertoa tälläkin tavalla, että Kristus liittää meidät yhteen ja hänessä me olemme yhtä. Olemme mahdollistaneet tämän tavan noudattamisen sillä, että ehtoollisen voi saada myös yhteismaljasta.

Pääosa kappelin messuissa juo ehtoollisviinin, Kristuksen veren, erillisistä pikareista. Erillispikarit ovat nykyisin käytössä melkein kaikissa suomalaisissa luterilaisissa seurakunnissa. Raamattu ei kiellä tätä tapaa ja se palvelee monien kohdalla sitä hyvää tarkoitusta, että voi keskittyä ehtoollisen varsinaiseen asiaan. Ei tarvitse miettiä, onko nyt vaara saada jokin tartunta.

Jari Rankinen

Toimintasuunnitelma vuodelle 2024

Tässä muutamia kohtia kappelin ensi vuoden toimintasuunnitelmasta:

*Pyhän Sydämen kappeli toimii siinä tarkoituksessa, että mahdollisimman moni kuulee evankeliumia, saa olla lähellä häntä, joka luo ja vahvistaa uskoa Kristukseen, ja voi palvella Jumalan valtakunnan työssä. Kiinnitämme erityistä huomiota siihen, että uusien olisi helpompi tulla Pyhän Sydämen kappeliin ja olla osa messuyhteisöä. Kutsumme uusia mukaan.

*Tavoite on, että sunnuntaina messussa paikan päällä kappelissa on keskimäärin 165 osallistujaa. Klo 11 alkava messu striimataan, lähetetään Sley'n YouTube-kanavalla ja tallennetaan katsottavaksi myös suoran lähetyksen jälkeen. Tavoite on, että suoran lähetyksen aikana enimmillään avattuja ruutuja on keskimäärin 230. Sunnuntain messu lähetetään suorana lähetyksenä myös Radio Patmoksessa.

Messuissa saarnan aikana on pyhäkoulu ja raamattukerho. Vuoden

aikana pyrimme löytämään kaksi uutta pyhäkouluopettajaa.

*Vuoden aikana järjestämme kolme raamattukurssia netissä. Palmusunnuntain viikonloppuna järjestämme Kärsivä Kristus -raamattukurssin, joka johdattaa hiljaiseen viikkoon ja pääsiäiseen. Kurssilla on paitsi sanallista opetusta myös musiikkia ja muuta kokemuksellista.

*Monet Pyhän Sydämen kappelin ystävät ovat mukana raamattupiirissä. Näitä piirejä pidetään esillä, kysytään, onko niissä tilaa uusille, ja ohjataan piiriä etsiviä niihin, joissa on tilaa. Tarvittaessa perustetaan uusia piirejä.

*Pyrimme siihen, että Pyhän Sydämen kappeli on vuoden 2024 aikana taloudellisesti omavarainen. Pyhän Sydämen kappelin taloudelliseen tulokseen ei lasketa kappelissa koottavia varoja lähetyksille tai muulle kotimaan työlle. Lähetyksille varoja pyrimme kokoomaan 35.000 euroa ja muille kotimaan työn kohteille 35.000 euroa.

Löydät meidät myös

Facebookista

YouTubesta

Instagramista

Pyhän Sydämen kappelin nettisivut

Kappelin nettisivut löydät osoitteesta

www.pyhansydamenkappeli.sley.fi

Kadun monet kasvot

Monenlaiset ihmiskasvot
tulee vastaan kadulla,
kasvot myöskin samanlaiset,
näen joskus portaissa.
Joku silmin surullisin
määränpäähän vaeltaa,
toinen katsein pälyilevin
päivän töihin, kiiruhtaa.

Levoton ja häilyvä on
ympäröivä maailma,
silmiin, korviin kulkeutuvat
tiedot sodan kauhuista,
TV huutaa, lehdet toistaa:
lämpö, ruoka, kallistuu!
Voiko ilman ravintoa
jäädä pienen lapsen suu?

Virukset, nuo uudenlaiset,
sitkeästi vaeltaa,
nuoren kehon vanhan lailla
taudin valtaan altistaa.
Mieli taipuu, tahto laantuu,
keho lepoon antautuu,
monet toiveet, suunnitelmat
pirstaleiksi hajautuu.

- Onko turhaa elämämme,
toivotonta kokonaan,
sydän kyselee ja miettii,
mieltäkin kun masentaa.
- Malta hetki, katso luontoon,

kaikki siellä paikallaan,
taivaallakin päivän valo
nousee, laskee ajallaan.

Samoina on Luojan teot
vuosisadat pysyneet,
taivaan Isän lupaukset eivät ole
muuttuneet.

Toiseksi ei Sana vaihdu,
vaikka sitä väännetään,
ihmismielen mukaiseksi
halukkaasti käännetään.

Kauan sitten Jeesus-lapsi,
syntyi seimeen tallissa,
tuli meitä pelastamaan
Luojan luota taivaasta.
Nyt hän silmin rakastavin
katsoo ihmislasta maan,
pelkääviä kehottaen
Herraan aina luottamaan.

Niinpä rohkeasti voimme
nytkin Sanaan uskoa,
reippain mielin tehtäviimme
aamulla taas tarttua.
Joka päivä kiitos soikoon
taivaan Isän lahjoista,
monen osaksi ne tulkoot;
niistä saamme riemuita.

Anneli Rätty, 28.10.2023

Perheutisia

Kastettu

30.9.2023

Johannes Miikkael Pyykönen

Jeesus sanoo: *”Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.”*

Mark.10:14

Ajasta iankaikkisuuteen

Seppo Lauri Hongisto

s. 1949 Helsinki

k. 2.10.2023 Helsinki

Hilkka-Liisa Toivio (os. Heinonen)

s. 1925 Jyväskylä

k. 8.10.2023 Ylistaro

”Suurempi kuin elämä on sinun armosi. Minun huuleni ylistävät sinua.” Psalmi 63:4

Perheutisia (kastetut, avioliittoon vihityt ja ajan rajan ylittäneet) voi lähettää osoitteeseen jorma.tikkamaki@gmail.com.

Kappelin Kaikujen toimituskunta kiittää lehden lukijoita menneestä vuodesta ja toivottaa hyvää, siunattua joulua ja uutta vuotta 2024.

- Juuri siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meidän keskuuteemme, että hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan, antamaan meille elämän. Siinä on rakkaus -- ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksesi. (1 Joh 4:9-10)

Kaisa Koponen, Jari Rankinen, Katariina Takala ja Jorma Tikkamäki

Jumalanpalvelus sunnuntaisin ja muina pyhäpäivinä klo 11

Pyhän Sydämen kappelissa, Kirstinkatu 1, Kallio Helsinki

Messu lähetään netissä osoitteessa www.youtube.com/user/sleyfi/live sekä sunnuntaisin Radio Patmoksessa. Löydät Kappelin messun netistä myös siten, että kirjoitat googleen tai YouTuben hakuun ”Pyhän Sydämen kappeli” ja messun päivämäärän.

*Rukouspiiri ennen sunnuntain messua klo 10.30, kappelin aulassa viitta luokkaan, jossa rukouspiiri (rukouspiiri joulutauolla su 24.12. – la 6.1.)

*Saarnan aikana pyhäkoulu ja raamattukerho, kerran kuukaudessa saarna suunnattu myös raamattukerhoikäisille (pyhäkoulu ja raamattukerho joulutauolla ma 25.12. – ma 1.1.)

*Messun jälkeen kirkkokahvit

Pvm		Liturgi	Saarnaaja
26.11.	Tuomiosunnuntai	Jari Rankinen	Erkki Koskenniemi
03.12.	1. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Jari Rankinen
10.12.	2. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Teemu Hietala
17.12.	3. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Martti Haverinen
24.12. klo 14	Jouluaaton messu	Jari Rankinen	Tuomas Anttila
24.12. klo 23	Jouluyön messu	Jari Rankinen	Jari Rankinen
Ma 25.12.	Joulupäivä	Jari Rankinen	Antti Rusama
Ti 26.12.	Tapaninpäivä	Jukka Niemelä	Jukka Niemelä
31.12.	1. sunn. joulusta	Jari Rankinen	Pasi Hujanen
Ma 01.01.	Uudenvuodenpäivä	Jari Rankinen	Reijo Arkkila
La 06.01.	Loppiainen	Jari Rankinen	Markku Koivisto
07.01.	1. sunn. loppiaisesta	Juhana Tarvainen	Juhana Tarvainen
14.01.	2. sunn. loppiaisesta	Jari Rankinen	Santeri Marjokorpi
21.01.	3. sunn. loppiaisesta	Seppo Suokunnas	Seppo Suokunnas
28.01.	4. sunn. loppiaisesta	Jari Rankinen	Jari Rankinen

Yhteystietoja

KAPPELIN KAIKUJEN TOIMITUSKUNTA

Päätoimittaja:

Jorma Tikkamäki
puh. 040 552 9754
jorma.tikkamaki@gmail.com

Toimittaja:

Katariina Takala
sknisula@gmail.com

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Taitto: Kaisa Koponen

Etu- ja takakannen kuvat:

Pia Haataja

**Jos osoitteesi muuttuu,
muistathan ilmoittaa siitä joko
jorma.tikkamaki@gmail.com
(puh. 040 5529754) tai
anna.poukka@sley.fi.**

Jos tahdot keskustella pastorin kanssa, kappelin pastori Jari Rankinen on käytettävissä siihen. Voit sopia myös yksityisestä ehtoollisenviestosta hänen kanssaan, mikäli et pääse tai voi tulla messuun. Jarin puhelinnumero on 045 359 7772 ja sähköpostiosoite jari.rankinen@sley.fi.

KAPPELIN VASTUUNKANTAJAT

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Suntiorinki:

Martti Simojoki
puh. 0400 434 100
suntio.psk@sley.fi

Kanttorikoordinaattori:

Eerika Halonen
eerika.a.halonen@gmail.com

Kahvitusvastaavat:

Susanne Pirttinen
puh. 040 969 5353
s.pirttinen@hotmail.com

Marja-Leena Korpinen
puh. 050 302 1690
marjaleenak@hotmail.com

Pyhäkoulu- ja raamattukerhovastaavat:

Kirsi Nummi
kirsi.s.nummi@gmail.com

Satu Arkkila
satu.arkkila@gmail.com

A photograph of a Christmas tree in the foreground, decorated with warm white lights. The tree is positioned in front of a building at night. A window with a white frame is visible in the upper right, and an arched doorway with a warm light inside is visible in the lower right. The overall scene is dimly lit, with the primary light source being the tree's lights and the interior light from the doorway.

"On juhla Jeesuksen ihmeellinen.

Käy, Herra, vierelle rauhoittaen.

*Mielemme saastastaan puhdistu kauttaaltaan,
niin että loistamaan saat kirkkauden."*

Siionin Kannel 23:1